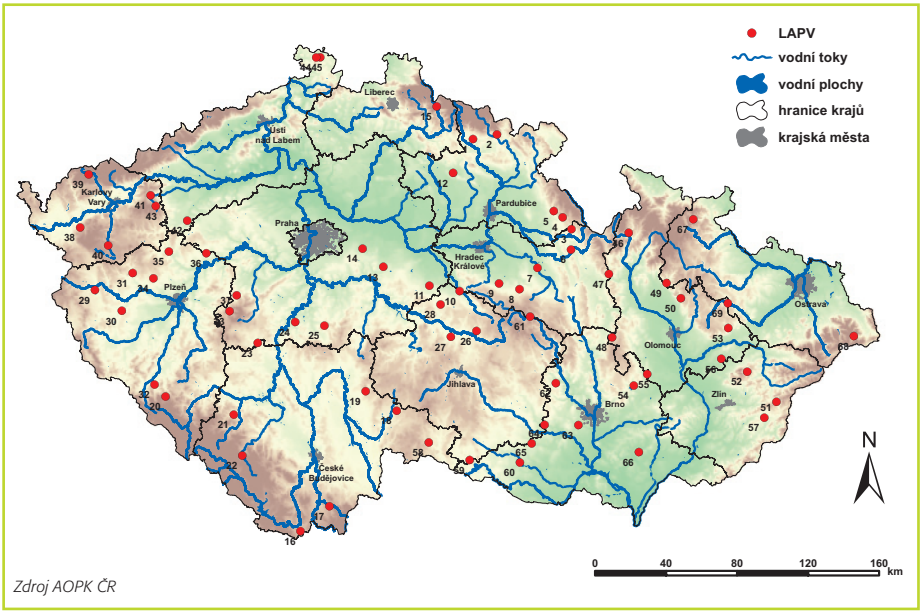

Zdroj AOPK ČR

Generel lokalit pro akumulaci povrchových vod (LAPV)

B. Lokality, které jsou vhodné pro akumulaci za účelem protipovodňové ochrany, pokrytí požadavků na odběry a nadlepšování průtoků (zabezpečení ekologických průtoků v tocích). Lokality jsou prověřovány z hlediska střetů se zástavbou (významné železniční a silniční koridory, velké sídelní aglomerace apod.) a rovněž z hlediska zájmů ochrany přírody. STOP kritérium platí pro lokality s územním překryvem s lokalitou ochrany přírody v národním měřítku neopakovatelnou nebo se zvláště chráněným územím kategorie národní přírodní rezervace a národní přírodní památka a s I. a II. zónou národního parku. Pokud se neuplatní STOP kritérium, je možné vyhodnotit střety s ostatními kategoriemi zvláště chráněných území, lokalitami soustavy Natura 2000 s výskytem kriticky a silně ohrožených druhů rostlin a živočichů, lokalitou přírodního nebo přírodě blízkého toku s vymezeným územním systémem ekologické stability či také s lokalitou bez územní a druhové ochrany, avšak s kvalitními dochovanými společenstvy. Při hodnocení je zvažována nejen prostá přítomnost střetu, ale také dopady na předmět ochrany území, vzácnost lokality v rámci ČR (příp. regionu), rozsah jejího ovlivnění, možnosti přenosu druhů či vytvoření náhradního biotopu apod.

V seznamu lokalit bude uvedeno, že k jeho využití dojde pouze v případě, kdy se prokazatelně začnou naplňovat negativní scénáře dopadu klimatických změn a budou provedena veškerá možná přírodě blízká opatření na tocích i v ploše povodí. Postupným naplňováním Plánů oblastí povodí – realizací Programů opatření – by mělo docházet ke zlepšování ekologického stavu vodních toků. Přírodě blízká opatření, jako jsou revitalizace toků a niv, rašelinišť a jiných mokřadů, protierozní meze, průlehy a další opatření, která podporují přirozenou retenci vody v krajině, mohou alespoň dílčím způsobem řešit problémy s nedostatkem vody.

Výsledky

MZe ve spolupráci s podniky Povodí, s.p., provedlo výběr vhodných lokalit z pohledu zajištění vodohospodářských funkcí v členění do kategorií A a B. Podmínkou zařazení byl prokazatelný vodohospodářský potenciál území. AOPK ČR připravila pro MŽP hodnocení zájmů ochrany přírody a krajiny u všech navržených lokalit. Přibližně dvě třetiny z původního seznamu byly vyřazeny, a to buď pro malý přínos pro zajišťování vodohospodářských funkcí, nebo pro výrazné střety se zájmy ochrany přírody a krajiny. Nad rámec původního seznamu byly přidány tři lokality v povodí Ohře a Dolního Labe, jejichž potřeba vyplynula z výhledových bilančních studií. V současné době je do Generelu navrženo 69 lokalit, z nichž téměř u poloviny dochází k významnějším střetům s ochranou přírody a krajiny (tab.1). Nejcennější lokality, jako jsou např. Chaloupky na řece Rolavě v západních Čechách s velkou kumulací ochranářských zájmů, budou ještě předmětem diskusí na úrovni vedení obou ministerstev. Diskuse stále probíhá u šesti lokalit v nejcennějších částech národních parků či chráněných krajinných oblastí (Stodůlky na Křemelné a Rejštejn na Otavě v národním parku Šumava, Skuh-

Tabulka 1 Lokality zařazené do Generelu LAPV

Oblast povodí	Původní počet lokalit	Stávající počet lokalit		Lokality s významnými střety s ochranou přírody a krajiny
		A	B	
Horní a Střední Labe	34	2	13	Babí na Babím potoce, Pěčín na Zdobnici, Lukavice na Kněžné, Jangelec na Loučné, Rychmburk na Krounce, Spačice na Doubravě, Vilémov na Jizeře
Horní Vltava	22	2	6	Krejčovice na Blanici
Dolní Vltava	26	2	3	Klanečná na Úsobském potoce
Berounka	12	4	5	Šipín na Úterském potoce, Strážiště na Střele
Ohře a Dolní Labe	18	4 + 2 nové	1 +1 nová	Chaloupky na Rolavě, Dvorečky na Libavě, Poutnov na Teplé, Hlubocká pila, Mětikalov na Liboci
Horní a Střední Morava	42	5	7	Hoštejn na Březné, Dlouhá Loučka na Huntavě, Šternberk na Sitce, Rajnochovice (Košovy) na Juhyni, Podlesný mlýn na Veličce, Vlachovice na Smolince
Dyje	22	3	6	Vysočany na Želetavce, Borovnice na Svratce, Želešice na Bobravě, Čučice na Oslavě, Horní Kounice na Rokytné
Odra	10	2	1	Horní Lomná na Olši, Spálov na Odře
Celkem	**186**	**26**	**43**	**29**
		69		

rov na Bělé, Husí potok na Malém Labi a Labská soutěska na Labi v Krkonošském národním parku). Lokality nebyly uvažovány k hájení v Generelu s odůvodněním jejich dostatečné územní ochrany ze zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Výsledný Generel by měl být schválen zároveň ministerstvy zemědělství a životního prostředí do konce roku 2009 (období schvalování Plánů oblastí povodí). Bude součástí Národních plánů povodí (Labe, Odry a Dunaje) s aktualizací jednou za pět let, bude obsahovat popis lokalit a přehlednou mapku s jejich zákresem. Bude sloužit jako podkladový materiál pro Politiku územního rozvoje. Lokality budou přebírány do Zásad územního rozvoje a územně plánovacích dokumentací formou územních rezerv či limitů využití území. Jedná se o podkladový materiál, který bude sloužit k hájení lokalit pro jejich možné budoucí využití k akumulaci vody. Hájení spočívá v omezení výstavby technické a dopravní infrastruktury, průmyslových, zemědělských a dalších staveb, které by mohly negativně ovlivnit využití zátopy. Nejedná se o podklad k realizaci stavby přehradní nádrže. V případě schválení, které bude podmíněno prokázáním skutečné potřeby realizace v časových horizontech uvedených výše, bude každá jednotlivá stavba procházet procesem povolování podle platných právních norem, tedy včetně možnosti, že nebude povolena. Současná identifikace zájmů ochrany přírody a krajiny u jednotlivých lokalit je návodnou informací o cennosti takového území a o zájmech chráněných zákonem č. 114/1992 Sb.

MZe ve spolupráci s MŽP představí Generel v říjnu 2009 v jednotlivých krajích za účasti lokalitami dotčených obcí.

Přehrada jako poslední možnost

Výstavba přehradních nádrží je problematická z pohledu zásahů do přírody a krajiny, střetů s lidskými obydlími a s jinými veřejnými zájmy. Mnohé z navržených přehrad zasahují do zachovalých údolí s přirozenými úseky vodních toků a niv, které vytvářejí předpoklady pro existenci rozmanitých druhů živočichů a rostlin a dotvářejí typický ráz naší krajiny. Jejich zaplavením by došlo k poškození složitých přírodních procesů vázaných na vodní tok a jeho nivu – ke ztrátě přirozeného vodního režimu, likvidaci biotopů a mnohdy k nevratnému poškození biodiverzity a ekologické stability. Taková území tvoří přírodní předlohu pro navrácení nevhodně obhospodařovaných území do přírodě blízkého stavu. Zachování přirozených a revitalizace degradovaných úseků vodních toků a niv má oporu v Rámcové směrnici o vodách, ve které se Česká republika jako členský stát EU zavázala k ochraně morfologického a ekologického stavu vodních toků.

U lokalit vybraných v Generelu k hájení bude resort životního prostředí vždy při dalších projednáváních prosazovat nejprve realizaci drobných opatření k podpoře akumulace a retence vody, např. soustavy menších nádrží, revitalizaci vodních toků a důslednou protierozní ochranu, která mohou přispět k řešení problémů s nedostatkem vody v území. Taková opatření nemusí přinést srovnatelné vodohospodářské efekty jako přehradní nádrže, ale mohou snížit nároky na jejich případnou výstavbu (nižší hráz, objem a zatopená plocha).

Výstavba přehradních nádrží jako opatření k ochraně před povodněmi a suchem by měla být poslední možností po vyčerpání veškerých dostupných prostředků pro nápravu přirozené retenční schopnosti krajiny formou přírodě blízkých opatření a šetrného hospodaření.

Přehradní nádrž Orlík na řece Vltavě je příkladem nevhodného zásahu do krajiny.
Foto P. Holub

L. Franková je vedoucí oddělení péče o vodní ekosystémy, AOPK ČR Praha
P. Dobrovský je ředitelem Odboru péče o krajinu, MŽP

Poznámka
Součástí článku je příloha časopisu se seznamem a vyhodnocením jednotlivých lokalit z pohledu zájmů ochrany přírody a krajiny.

SUMMARY

Franková L.: General Plan of Surface Water Accumulation Protected Areas

The General Plan for Surface Water Accumulation Areas is considered to be an adaptation measure to climate change in water management in the Czech Republic. Act No. 254/2001 Gazette on Water and on Amendments to Some Acts (The Water Act) imposes developing the above document on the Ministry of the Agriculture of the Czech Republic, by agreement with the Ministry of the Environment of the Czech Republic. Within the plan, the sites were selected in two categories. The Category A includes sites/areas suitable for accumulating drinking water while the Category B aims at accumulating water for flood protection and prevention, water abstraction and for improving flow rates. The Ministry of Agriculture proposed a list of the sites to be protected. The Agency for Nature Conservation and Landscape Protection of the Czech Republic assessed whether there are conflicts with nature conservation and landscape protection interests at any site/area. From original 186 sites/areas, two thirds had to be deleted from the list, because of their insufficient water management potential or of conflicts with nature conservation and landscape protection interests. Currently, 69 sites/areas are proposed to be protected. The General Plan shall be approved by the end of 2009 and it will become a part of the Spatial Development Policy of the Czech Republic. Nevertheless, almost half of the sites selected are in the significant conflict with nature conservation and landscape protection interests. When negotiating sites or amending the General Plan, the Ministry of the Environment and its bodies shall aim at implementing small-size measures, supporting water accumulation and retention, *e.g.* building a series of small water reservoirs, stream restoration and erosion protection, which can contribute to solving the water scarcity in the particular area. Building new larger water reservoirs as flood and drought protection ways, but affecting nature and the landscape as well as human settlements and other public interests, should be the last possibility, after exhausting all the available tools for improving natural water retention capacity of the landscape using nature- or semi-nature based measures and environmentally friendly management.

Řešení migrační prostupnosti říční sítě v ČR

Petr Birklen, Petr Dobrovský, Alena Slavíková, Jakub Horecký, Jiří Musil, Pavel Marek

Velká část toků v České republice byla v důsledku nešetrných zásahů člověka fragmentována. Zejména příčné stavby představují ve vodních tocích překážku, která zcela či selektivně brání migraci vodních organismů, zejména ryb. Na našich tocích bylo podobných staveb s výškou jeden metr a více vybudováno více než šest tisíc! Stejně jako v ČR i v evropském měřítku představuje fragmentace vodního prostředí jeden ze závažných negativních faktorů, které ohrožují existenci na migracích závislých druhů ryb.

U ryb a mihulovců jsou migrace nezbytným životním projevem a potřebou, která zajišťuje přežití jedinců i druhu. Podnětů k migracím může být řada – ať už jsou to akutní výkyvy v prostředí (např. dostupnost potravy, únik před predátory, změna fyzikálně-chemických vlastností vody), nebo geneticky podmíněné pravidelné chování v určitých periodách života jedince (rozmnožování, přezimování a další). Naše původní druhy přitom nejsou při migracích vázány pouze na jeden typ prostředí. Dokáží v průběhu svého životního cyklu střídat podmínky, které jsou pro danou životní fázi nejvhodnější. Zřejmě nejznámější jsou migrace mezi prostředím slaných vod moří a vnitrozemskými „sladkými" vodami. Ryby, které tyto fyzicky i fyziologicky velmi komplikované přesuny vykonávají, řadíme do skupiny diadromních ryb. Pokud po dosažení pohlavní dospělosti a za účelem reprodukce putují druhy z této skupiny z moří do řek, nazýváme je anadromními rybami. Je-li jejich putování opačné, tedy jejich reprodukce probíhá v mořích, patří mezi katadromní ryby. Z anadromních ryb u nás žije v současnosti pouze jediný druh losos obecný (*Salmo salar*), z katadromních druhů je to úhoř říční (*Anguila anguila*). Migrace jsou stejně významné také pro druhy, které prostředí sladkých vod vůbec neopouštějí. Jedná se o skupinu potamodromních ryb migrujících na vhodná stanoviště v rámci říční sítě. Také tyto migrace mohou dosahovat značných vzdáleností, nicméně z důvodu fragmentace prostředí vodních toků jsou v ČR delší tahy ryb zcela výjimečné. Mezi naše „výkonné" migrující ryby náleží například podoustev říční (*Vimba vimba*). Migrace hejn jedinců tohoto druhu byly v době rozmnožování pozorovány na vzdálenost až v řádu stovek kilometrů. V řádu desítek kilometrů jsou schopny migrovat také parmy obecné (*Barbus barbus*) nebo ostroretky stěhovavé (*Chondrostoma nasus*). V bystřinách a potocích migruje proti proudu do menších přítoků pstruh obecný (*Salmo trutta* m. *fario*). Migrační chování je významné nejen pro ryby samotné, ale sehrává významnou roli například v životním cyklu mlžů. Z druhů v ČR se jedná třeba o kriticky ohroženou perlorodku říční (*Margaritifera margaritifera*), jejíž larvy – glochidie – invadují pstruha obecného, kde přichyceny na povrchu těla prodělávají několikaměsíční metamorfózu, po jejímž ukončení hostitelské ryby opouštějí a kolonizují vhodné lokality i poměrně vzdálené od mateřských jedinců. Obdobný životní cyklus má také silně ohrožený mlž velevrub tupý (*Unio crassus*).

Migrační chování je u ryb (podobně jako u jiných migrujících organismů) přirozeným mechanismem, který udržuje životaschopnost populací. Pokud je tento mechanismus

Technický rybí přechod řeší zprostupnění jezu v obtížných podmínkách kaňonu říčky Kamenice, Národní park České Švýcarsko. ***Foto P. Birklen***

narušen, možnosti pro dosažení optimálních potravních, rozmnožovacích, úkrytových a jiných podmínek jsou omezené a roste riziko degradace, ať už přímo postižených populací, či druhotně celých rybích společenstev.

Zatímco na mnoha tocích pozorujeme zlepšení zejména fyzikálně-chemických parametrů jakosti vody a s tím výrazné zlepšení ve výskytu populací některých druhů ryb (např. ouklejka pruhovaná), problém fragmentace se na naprosté většině toků prakticky nezměnil, stejně jako zůstává neutěšený stav morfologie vodních toků, tedy kvalita biotopů mnoha druhů ryb. Dřívější jednotlivé pokusy o postupné řešení problémů migrační prostupnosti toků v současnosti přebírají činnosti spojené s naplňováním evropské směrnice č. 2000/60/ES (Rámcové směrnice o vodách). Pro dosažení dobrého stavu vod v ČR jako hlavního cíle této směrnice jsou sestavovány plány povodí. Plány se zabývají komplexním a koncepčním řešením vodohospodářských problémů, které byly identifikovány na úrovni jednotlivých národních částí nebo dílčích oblastí povodí (Plány oblastí povodí), ale také na úrovni mezinárodních povodí (Plány mezinárodních povodí).

Zařazením narušení migrační prostupnosti mezi významné vodohospodářské problémy na všech úrovních plánování vyvstala potřeba koncepčního podkladu pro cílené uplatnění požadavků Ministerstva životního prostředí (MŽP) do programu opatření. Akční plán výstavby rybích přechodů, sestavený Agenturou ochrany přírody a krajiny (AOPK) ČR v roce 1999, byl shledán s ohledem na aktuální požadavky a vývoj v oblasti řešení migrační prostupnosti jako překonaný, proto MŽP (odbory ochrany vod a péče o krajinu) ve spolupráci s AOPK ČR a Výzkumným ústavem vodohospodářským TGM, v.v.i., přistoupilo ke zpracování zcela nového dokumentu Koncepce zprůchodnění říční sítě v ČR. Dokument vymezuje migračně významné toky nebo úseky toků ve dvou rovinách: nadregionální prioritní biokoridory s mezinárodním významem (dále jen nadregionální prioritní biokoridory) a národní prioritní úseky toků z hlediska druhové a územní ochrany (dále jen národní prioritní úseky toků), které jsou vymezeny výskytem zvláště chráněných nebo evropsky významných druhů živočichů ve smyslu vyhlášky č. 395/1992 a zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, pro něž je migrační průchodnost vodních toků existenčně důležitá, a zvláště chráněnými územími nebo evropsky významnými lokalitami, na kterých se tyto druhy vyskytují.

Základní přístupy k sestavení koncepce:

Nadregionální prioritní biokoridory

- vazba na mořské prostředí pro migraci od moře proti proudu a zpět,
- velikost toku, resp. jeho potenciální ekologický význam, kde je možné v maximální míře předpokládat obnovu původního přirozeného prostředí,
- absence přehradních nádrží, která umožní dosažení cílových lokalit vhodných pro přirozenou reprodukci včetně pramenných oblastí některých toků.

Národní prioritní úseky toků

- výskyt zvláště chráněných druhů živočichů ve smyslu vyhlášky č. 395/1992 a zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, pro které je migrační průchodnost vodních toků existenčně důležitá, relevantních zvláště chráněných území nebo území Natura 2000 a programů repatriace regionálně významných druhů (např. lokality s výskytem kriticky ohrožené perlorodky říční a silně ohroženého velevruba tupého, kde volný pohyb rybích hostitelů, glochidií, umožňuje kontakt mezi jednotlivými subpopulacemi ohrožených vodních mlžů, a snižuje tedy riziko jejich postupného oslabení či vyhynutí).

Přírodě blízký rybí přechod (bypass) v Bulharech na Dyji byl dokončen v roce 2006.
Foto P. Marek

Návrh koncepce vymezuje prioritní úseky v jednotlivých oblastech povodí a stanovuje tři etapy zprůchodňování vodních toků, které jsou zahrnuty do Plánů oblastí povodí.

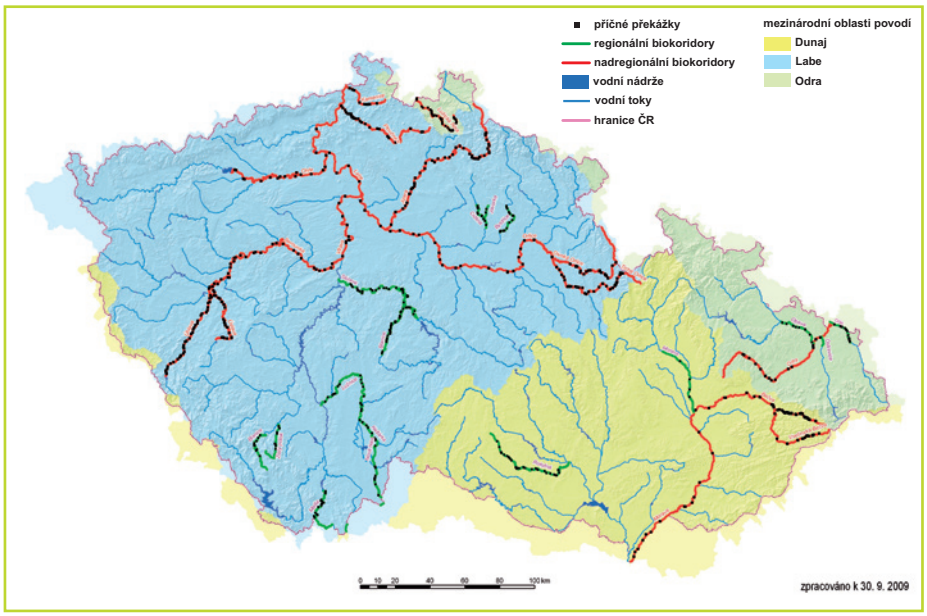
1. etapa (2009–2015) obsahuje ichtyologicky nejvýznamnější části úseků toků většinou od ústí směrem k pramenům v rozsahu, který je v daném období uskutečnitelný a ve většině případů také projednaný se správcem příslušného vodního toku. Ve výjimečných případech jsou navrženy úseky bez přímé návaznosti na úsek řešený v této etapě, což je zdůvodněno mimořádným zájmem ochrany přírody nebo tím, že jde o úsek s výhodným poměrem počtu bariér k délce zprůchodnění. V rámci 1. etapy budou například zprůchodněny toky Labe po říční kilometr (ř. km) 144,980 (Čelákovice), Berounka po ř. km 39,6 (Týskov), Morava po ř. km 92,78 (Moravská Nová Ves), Odra po ř. km 23,1 (Polanka nad Odrou) a další.

Před započetím **2. etapy** (2016–2021) a **3. etapy** (2022–2027) bude provedena aktualizace koncepce zohledňující nové poznatky dosavadního postupu realizace zprůchodnění toků a dohody s pořizovateli plánů povodí. Do roku 2027 by tak měla být koncepce naplněna v plném rozsahu.

Financování zprůchodnění říční sítě v ČR je do roku 2013 zajištěno z Operačního programu Životní prostředí (OPŽP). Z dosavad-

Tabulka 1 Přehled činnosti Komise pro rybí přechody v letech 2000–2008

Počet jednání	49,00
Počet projednávaných záměrů – lokalit rybích přechodů	153,00
V průměru počet záměrů na jednání	5,23
Počet schválených záměrů (možno realizovat)	71,00
Počet realizovaných záměrů	47,00
Počet zamítnutých záměrů (není nutné realizovat)	7,00
V průměru počet terénních šetření za rok	6,40

Zákres priorit ke zprůchodnění podle Koncepce zprůchodnění říční sítě ČR

© MŽP ČR & VÚV TGM, v.v.i., 2009

ních zkušeností je ovšem zřejmé, že zejména stavby rybích přechodů na vysokých migračních překážkách na velkých tocích budou mimořádně nákladné. Po ukončení OPŽP bude nezbytné zajistit dostatečný zdroj financí, kterým by se měl stát v roce 2009 Ministerstvem životního prostředí zahájený Program obnovy přirozených funkcí krajiny.

Problematika rybích přechodů je sama o sobě dost komplikovaná, víceoborová a neobejde se bez spolupráce odborníků zastupujících biologické i technické disciplíny. Současně opomíjení mezioborového přístupu by mohlo v praxi vést k realizaci nákladných projektů (jdoucích až do desítek milionů korun!), které nebudou moci sloužit svému účelu. Proto byla v roce 2000 při AOPK ČR založena odborná platforma na podporu kvalitních projektů – Komise pro rybí přechody. Smyslem činnosti komise je nabízet investorům výstavby rybích přechodů konzultační a zcela bezplatný servis. Odborná činnost komise se opírá o členy z řad interních i externích odborníků ichtyologů, hydraulików, vodohospodářů a dalších. Od původní náplně komise, kterou bylo především posuzování výstavby rybích přechodů financovaných z dotačního Programu revitalizace říčních systémů (PRŘS), se činnost po roce 2001 rozšířila na projekty podmíněné aplikací ustanovení § 15 zákona o vodách (č. 254/2001 Sb.), podle kterého je možné realizovat výstavbu vodních děl pouze tehdy, nebudou-li vytvářet bariéru v pohybu ryb a vodních živočichů (s určitými výjimkami u rybníků, hrazení bystřin a u neúměrně nákladných staveb). Od roku 2008 jsou v komisi navíc posuzovány projekty usilující o finanční podporou z Operačního programu Životní prostředí – prioritní osy 6 (oblasti podpory 6.2 a 6.4). Kromě členů komise vstupují do procesu projednání další účastníci – zástupci místně příslušných vodoprávních úřadů, správci vodních toků a zástupci Českého rybářského svazu, kteří doplňují informace týkající se zejména místních specifik a pomáhají lépe reagovat na navržená technická řešení. Nedílnou součástí činnosti komise jsou terénní šetření jak v průběhu realizace staveb, tak při jejich závěrečném vyhodnocení. Kvalita zhotovení stavby totiž zásadně ovlivňuje výsledné parametry rybího přechodu a nedodržení projekčních parametrů může někdy zcela vyloučit požadované funkce stavby. Pozornost komise je věnována také poznatkům ze zahraničí (v poslední době především kartáčovým rybím přechodům; Dr. Hassinger, SRN nebo použití alternativních prostředků poproudové ochrany) a jednotlivě i zahraničním cestám. Do budoucna se jeví jako nevyhnutelné, aby komise řešila další související problematiky a zajistila sběr chybějících dat. Jedná se zejména o systematický sběr informací o funkčnosti již realizovaných rybích přechodů pro zajištění zpětné vazby na další činnost komise. Potřebné bude dopracování dosud chybějící praktické metodické instrukce pro budování zařízení chránících poproudové migrace ryb. Klíčová je aktualizace normy k výstavbě rybích přechodů; její absence významně omezuje rozšíření základních informací o typech a technických parametrech rybích přechodů do povědomí projektantů. K tomu je třeba přidat také smysluplné aktivity k posílení obecné informovanosti laické i odborné veřejnosti o potřebě migrační prostupnosti.

P. Birklen, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, středisko Ostrava,
P. Dobrovský, Ministerstvo životního prostředí ČR, Odbor péče o krajinu,
A. Slavíková, Ministerstvo životního prostředí ČR, Odbor ochrany vod,
J. Musil, Výzkumný ústav vodohospodářský TGM, v.v.i.,
P. Marek, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha

SUMMARY

Birklen P., Dobrovský P., Slavíková A., Horecký J., Musil J. & Marek P.: Seeking for Water System Permeability for Fish in the Czech Republic

In the Czech Republic as well as in Europe, river fragmentation is one of the significant drivers, threatening survival of fish species, dependent on migration. Particularly transverse barriers on water courses are physical obstacles partially or fully impending migration of water organisms. On water courses in the Czech Republic, more than 6,000 transverse barriers higher than one meter have been built. Therefore, the Ministry of the Environment of the Czech Republic in cooperation with the Agency for Nature Conservation and Landscape Protection of the Czech Republic and the T.G. Masaryk Water Research Institute prepared a draft of the document entitled as The Strategy on Providing Water System with Permeability for Fish in the Czech Republic. The document delineates from a point of view of fish migration important streams or their stretches at two levels: supra-regional priority biological corridors of international importance and national priority stretches of streams from a point of view of species and territorial protection. They are delineated with the occurrence of specially protected species or species protected under the European Community's legislation, under Ministry of the Environment of the Czech Republic Decree No. 395/1992 Gazette and Act No. 114/1992 Gazette on the Protection of Nature and the Landscape, as amended later, for which the stream permeability is of vital importance, or with Specially Protected Areas or Sites of European Importance (in the above act the term for Sites of Community Importance, SCIs under the Habitats Directive) where such species occur. The Strategy draft, covering the period 2009–2027, sets three stages in providing streams within the country with permeability for fish which have been included into River Basin Management Plans. By 2013, appropriate measures shall be financed from EC funds, namely the Operational Programme "Environment". After its closing, finances shall be provided from the Landscape Natural Function Restoration Programme, launched by the Ministry of the Environment of the Czech Republic in 2009.